

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 an 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1/4 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/4 an 7 cor., 1/2 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplaiei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înipoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Căminăriei, și în Alba-Iulia: la librăria Weisz din strada Căminăriei.

TRIBUNA

Congresul agrarilor.

Sibiu, 10 Octombrie.

Dacă reprezentanții și conducătorii agrarismului maghiar — adunați în congresul dela *Cașovia*, ar avea ca țintă *adeverata îmbunătățire a întregii economii a Ungariei*, noi am fi cei dintâii cari am înmăbrășa cu căldură pornirile lor și ne-am da toată silința ca și cu spriginul nostru să se realizeze bunele intențiuni profesate în congres.

Durere însă, că matadorii agrari nici în fața pericolului economic, ce înșiși au constatat că planează asupra întregii țări, — nu s'au putut descătușa de patima oarbă a esclavismului de rasă.

Toate îndreptările, pregătirile și îmbunătățirile economice, marcate în congres, au pornit din același isvor, din același pătimănt, *ca să se întorească esclavii rassa maghiară și în special să ajute cu ori-ce preț bancrolata clasă a gentilor maghiari*.

Mai mulți corifei ai congresului, că noile acțiuni economice în primul rând trebuie să *fintească la zdrobirea acțiunilor economice făcute de Românii ardeleni, mai ales cu ajutorul băncilor românești*.

O acțiune cu astfel de scopuri — nu iese din *Károlyi* și nici-o dată la ținta dorită, dar n'are nici dreptul la titlul de *economică*.

Dacă matadorii agrari, adunați în congres, doresc *adeverit* îmbunătățirea economică a țării și în primul rând ajutorarea clasei de mijloc, — atunci să nu-și adapteze pornirile din pătimăntul isvor al *șovinismului* unguresc.

Căci ori-cum ar judeca presa și societatea maghiară, în *adeverata economie* a unei țări poliglote, ca Ungaria, în care fiecare naționalitate alcătuiește de stat își are aspirațiunile sale naționale, și-și respectă și apără individualitatea sa, — în o astfel de economie, când vorba este să fie regenerată și pusă pe alte baze mai trainice, nu poate să încapă și alimentarea ideii de *supremație de rasă* și de stat *unitar maghiar*.

Contrabandarea șovinismului și a tendenței de maghiarizare în acțiunile economice în cazul cel mai bun va stângi ori-ce rezultat favorabil pentru îmbunătățirea economiei ungare și va grăbi bancrolul economic.

Când corifeii maghiari ai politicii economice s'ar desbrăca baremi pe câteva momente de șovinism lor orb, ar trebui să recunoască adevărul incontestabil, că pentru regenerarea economiei Ungariei și pentru ajutorarea în special a clasei de mijloc, în primul rând lipsă au de spriginul, de brațele de muncă și de capitalul intelectual și material al *tuturor naționalităților*.

Nu mai o acțiune economică pornită pe baze largi de adevărată libertate și egalitate poate fi stimulat puternic la o *muncă intensivă*. Și economiei Ungariei, munca intensivă și rațională îi lipsește în primul rând.

Dee statul și societatea maghiară posibilitatea și spriginul recerut, ca fiecare naționalitate să se desvolte liber și economic — și fie siguri Maghiarii, că *naționalitățile cu drag vor concură cu rezultatele economice obținute la regenerarea și întărirea economiei statului și a țării întregi*. Creeze și susțină statul școli speciale economice, cu limba de propunere a *diferitelor naționalități*; trimite statul instructori economici cari să vorbească poporului în limba și în spiritul lui; facă statul înlesniri la alcătuirea societăților și reuniunilor, ce vreau să le aibă naționalitățile; spriginească societatea și presa ungurească — în reciprocitate cu societatea și presa naționalităților — ori-ce mișcare economică folositoare, și atunci țeara întregă

înainta-va economică, atunci înceta-vor emigrările păgubitoare și porni-vor de-a-nădrul măgărilor economice și rădăcinii va prinde mult reclamatul spirit de întovărire pentru acțiuni economice.

Atunci țeara întregă sigur și spontan va merge pe calea progresului economic și prin el pe calea progresului general.

Dar' cu șovinism și cu tendențe pătimăse nici-odată nu se va împământeni la noi în țeară o adevărată înflorire economică. De bancrot însă cu pași repezi ne vom apropia.

Abstrăgând dela tendența pătimășă, dela scopul final și dela șovinismul, care mereu a planat asupra discuțiilor din congresul dela *Cașovia* — ținut luni — trebuie să recunoaștem, că în decursul desbaterilor s'au atins teme economice de actualitate și de mare importanță.

Pentru prima-oră, în timpul din urmă, agrarii maghiari au fost cum mai puțin rășboinici față de *mercantilism*, față de industrie și comerț. Știu este, că agrarii în frunte cu independenții poartă de ani de zile luptă crâncenă contra negocierii care suge și *escrochează venitul agricultorului* și contra industriei care este *alimentată și importată de străini*. În fața pericolului economic, semnalat de înșiși congresiștii, tonul și dispoziția discuțiilor a fost mai pacifică, — *enunțând aproape toți oratorii necesitatea absolută, ca agrarii în viitor să meargă mână în mână cu industriașii și neguștorii* — cinstiți.

După rapoartele ziarelor ungurești — dăm în cele următoare o mică schiță a momentelor mai marcate din desbaterile congresului:

Contele *Maiflath József* vorbind despre *clasa de mijloc și poporul* spune, că toate ramurile de producție în Ungaria se luptă azi cu criza. Prima cauză la aceste stări este, că în Ungaria s'a prăpădit cu totul clasa productivă. Pretutindenea numai ambiții și escrocherii sunt. Ca ajutor recomandă: regularea creditului, schimbarea legii de moștenire și mai ales alcătuirea însoțirilor de credit, consum și valorisare.

Dr. *Horváth János* zice, că legea industrială trebuie reformată, căci actualele ei dispoziții sunt păgubitoare dezvoltării meseriilor.

Bujanovits S. vorbind despre *creșterea clasei de mijloc* desaproabă energie și pe dreptul născuț al părinților de a-și pregăti copiii numai pentru cariera agricolă și mai ales pentru cea de funcționari. Indeamnă la îmbrățișarea carierelor productive, cum sunt: de negustori, industriași, tehnici, oficiali privați, etc.

Balogh El. mai adaogă ca completare, că tinerilor aplicați pe cariere productive să li-se dea *cultura necesară* enciclopedică economică și socială.

Contele *Károlyi Sándor* reclamă *rolul principal pentru clasa de mijloc*. Pentru asigurarea acestui rol îndeamnă la întovărire. Sfătuiește ca cea de mijloc clasă să se organizeze în societăți la sate, orașe și în comitate și în urmă în parlament — prin alegerea deputaților *aderenți agrarismului*.

Páris Frigyes recomandă să se serie pentru popor cărți la înțeles, prin cari să li-se tălcuiască tot mai mult importanța tovarășilor.

György Endre vorbind despre *creditul țaranului*, nu se sfiește să acuze *băncele românești*, (calul vechiu de bătaie al lui György) cu prigonirea Maghiarilor și cu acapararea moșilor pe seama Romanilor. Spunând apoi că din valoarea de circulație de 10 miliarde cor. a pământului Ungariei peste 60%, e hipotecat — recomandă sistemul belgian pentru însoțiri de credit pe sate în legătură cu însoțiri pentru magazine de bucate. Mai recomandă și înființarea unei mari bănci regnicolare pentru creditul agrar și de vazăcomite.

Torna Miklós (vicecomite) cere ca statul să plătească datoriile Ungurilor din Ardeal, căci altfel îi înghit *străinii* (adecă Românii!).

S'a mai vorbit încă despre minimul moștenirii de moșii și despre vâmi și afaceri de bucate cu termin, — lucruri asupra cărora vom mai reveni.

Vasile C. Osvad.

La 6 Octombrie.

În fiecare an, la 6 Octombrie, compatrioții nostri maghiari s'arbează aniversarea executării celor 13 generali unguri rebeli, s'evirșită la 1849, în Arad. Zicem generali „unguri”, deși puțini au fost dintre ei Maghiari veritabili, ci din alte națiuni, precum *Damjanich Sêrb*, *Leiningen-Westerburg* Neamț etc.

Acum asemenea s'a s'arbat această zi, în Arad, Pesta și în alte locuri, dar mai mare larmă a făcut ziaristica.

Poesii ocazionale, patriotice, a publicat mai fiecare ziar, apoi articli sbârâitori despre „hazafiság” și multe alte „săg-uri, ear” în foite s'au scris episoade și reminiscențe din 1848 și din viețua celor 13 generali executati la Arad.

Dăm și noi aci câteva din ele, cari ne prezintă pe poporul maghiar în realitatea și ființa sa adevărată.

Pene străine.

În foia lui „*Egyetértés*” dela 6 Octombrie dăde următoarea notă:

„În Ora de este un castel, care cu jumătate de veac înainte se numia cetate. În iarna anului 1849 cetatea aceasta a fost prefecută în fabrică de arme. Directorul fabricii era generalul *Lahner*. Aici se pregăteau pentru honvezi săbii, baionete și puști. Afară de *Lahner* mai erau în serviciul fabricii *Rombauer*, cu titlul de director, și *Cheul Müller*, de naștere din Elveția și *Keidl*, care era inginer.

„Tot aici s'a instalat prima fonderie de tunuri, cu inscripția: „*Ne bántsd a magyar*”.

„Și puneau pe tunuri devisa aceasta a *poetului maghiar Zrínyi* impiegeții fabricii, cari dimpreună cu *Lahner* nu aveau nume maghiar. Nu, nici unul.

„*Egyetértés*” se laudă cu faptul, că străinii fabricau arme pentru revoluționarii maghiari.

Vedeți, așa au fost Maghiarii întotdeauna și așa sunt azi: *le place a se împodobi și a se fâli cu pene străine*.

Iepuri în loc de pantere.

În „*Magyarország*” serie la loc de frunte un articol cu însuflețire de Sécui, *Bartha Miklós*.

„Națiunea noastră, — zice el, — jelește în această zi, aduce sacrificii și împletește cununa nemuririi pe fruntea martirilor dela Arad și Pesta.”

În mult, zice, că „înaintea celor 13 generali s'a atomizat în pământul patriei.”

Urmarea acesteia ne-o spune astfel: „Nu simțiți efectul? Nu vedeți înmulțindu-se faciile patriotismului?... Puterea mântuitoare a libertății numai de atunci se simte în circulația de sânge a poporului nostru, de când el cântă *imnul la s'arbare de jale ale martirilor nostri*.”

Așa este, — în închipuirea dlui *Bartha*, dar' cum este în realitate și ce imn a cântat poporul la 6 Octombrie, ne-o spune vestitul scriitor maghiar, *Rákosi Viktor*, altcum frate de cruce cu *Bartha* în șovinism.

„Dl *Rákosi* în foia lui „*Budapesti Hirlap*” dela 7 Octombrie face următoarele constatări, referitoare la s'arbara din 6 Octombrie:

„S'ne întorcem fața spre trecut și să chemăm mormintele din morminte. Și când morții trec pe dinaintea mea în șir lung, cu fața cenușie, trebuie să mărturisesc, că partea cea mai bună a națiunii noastre se află deja sub glie. Dar' cel puțin moștenit-am noi virtuțile lor? La această întrebare răspundă fiecare cum poate. La noi chiar și stima față de memoria lor la puțini mai există. Azi după prânz (în 6 Oct.) au fost trei mii de oameni la alergarea de cai și abia 60 în cimitir, la mormântul lui *Battyáni*. Și pe când poporul sbierând striga numele călărețului american, pentru a căruia câștig își pusese în rămașag ultimele groșițe, câteva mii de pași mai departe, în cimitir, la mormântul lui *Battyáni*, un tânăr naiv de-

clama din rășputeri, zicând, că „nu se naște iepure fricos din *pantera Nubiei*” („*Nem szül gyáva nyulat Nubia párduei*”).

„V'e rog, domnilor, lăsați odată în pace pantera aceasta. Adevărul e, că sunt mulți iepuri, puține foc, ear' panterele de mult au pierit.”

La aceasta nu mai e de lipsă comentat. Cel mult o completare se poate face, că iepurii și focul dlui *Rákosi*, în loc de a se însufleși de memoria martirilor, strigă „*panem et circenses*”, ca odinioară poporul roman, în timpul decadenței Romei. *Circenses* sunt pentru Maghiari alergările de cai și alte multe tâmbălăuri, ear' pânea o cer dela stat și tot dela stat, în care dacă nu s'ar pute răzima, de mult ar fi pe calea peirii.

Silvestru Moldovan.

Metropolitul Ioan Meșianu

— la Gurariului.

— Raport special al „*Tribunei*.” —

(Urmare și fine).

— 26 Septembrie.

Serviciul divin.

Mulțimea de popor se adună în frumoasa și spațioasă biserică. Face bună impresiune și dă un aspect estetic admirabil, împodobirea strălucitoare a tăbăcilor bisericilor etc. Nobil, frumos și laudabil scop! Inițiatorul și membrul acestei Reuniuni, laudă și cinste li-se cuvine!

Notez la acest loc îmbrăcătul fapt, că femeile de aici au decis înființarea unei „*Reuniuni de femei*”, a cărei țintă principală este îngrijirea de împodobirea bisericilor etc. Nobil, frumos și laudabil scop! Inițiatorul și membrul acestei Reuniuni, laudă și cinste li-se cuvine!

Preoții îmbrăcați în odăjdii bisericesti la orele 9 conduc în biserică pe I. P. S. Sa, și se începe celebrarea sfintei liturgii.

La liturgie a servit pe lângă I. P. S. Sa *Ilustritatea Sa* dl vicar Dr. *I. Puscarin*, P. O. Domni asessori *Nicolae Ioan* și Dr. *Eusebiu Roșca*, d-nii preoți: *I. Manta*, *I. Muntean* (Gurariului), *I. Popoviciu* (Sibiu), *N. Opris* (Șura-mare), *I. Iosof* (Tilișca), *Serb* (Poiana), ear' ca diacon dl Dr. *Elia Cristea*, secretar consistorial.

În decursul liturgiei au fost chirotoși de duhovnici preoți, *A. Șerb* (Poiana) și *P. Jugu* (Tilișca).

Răspunsurile liturgice le-a dat un cor compus din tinerimea școlară și din mai mulți bărbați priceași dirigați de dl inv. *I. Mardan*. „*Priecana*” a fost cântată cu mult sentiment de dl profesor seminarial Dr. *Ioan Stroia* cu cunoscuta-i voce puternică de bas.

După finirea liturgiei, s'a eșit în spațioasa curte a școlii, unde la altar anume ridicat s'a făcut sfânta liturgie, după care a urmat o vorbire ținută de I. P. S. Sa.

Ca toate vorbirile I. P. S. Sale, așa și această vorbire a fost plină de cele mai înțelepte povești și învățături pentru înaintarea în cultură, bunăstare și în toate cele bune și frumoase.

I. P. S. Sa vorbește pe înțelesul tuturor despre însemnătatea cultivării minții și cunoștinței, despre aceste două lumini, cari au să conducă pe om la cele bune și faloitoare. Laudă și constată cu bucurie, că credincioșii acestei comune au înțeles „*glasul timpului*”; dovadă s'nt cele două monumente, biserica și școala, ridicate de ei. Sfătuiește ca zidurile răci ale acestor monumente să se nănuască a le însufleși prin recuierarea și în viitor de preoți și învățători harnici și conști de chemarea lor. Pune la inimile tuturor datorița de a nu cruța nici o jertfă pentru creșterea tinerimii, speranța viitorului, căci „nici un ban nu este așa de bine așezat, ca cum este banul acela care se întrebuințează pentru buna creștere a tinerimii”. Prin cuvinte calde, pilde și asemănări provocă pe toți, filii suflători a trăi în bună armonie unii cu alții; să se spriginească unii pe alții în toate lucrurile lor, dar' mai ales la ducerea la îndeplinire a lucrurilor, obștești să fie uniți în cugete și simțiri.

Vorbirea I. P. S. Sale a fost ascultată cu încordată atențiune și a făcut cea mai bună impresiune asupra tuturor.

Urmă apoi stropirea cu apă sfințită a noului edificiu școlar, precum și a noului edificiu public I. P. S. Sa.

Recepțiunile.

Reintors la cartirul seu, I. P. S. Sa a primit comitetul parochial, reprezentanții comunei și corpul învățătoresc, conduși de către d-nii *Petru Drăgits*, prim-pretor cercual și *Ioan Manta*, președintele com. parochial. Conducătorii acestor corporațiuni după-ce declară că își tin de plăcută datorița de a se prezenta în fața I. P. S. Sale spre a depune omajul mulțumitei și recunoștinței pentru onoarea ce a făcut comunei lor, declară totodată că ziua de bucurie prăznuită astăzi, impresiunile câștigate și poveștele înțelepte ale I. P. S. Sale nu numai că vor rămâne adânc întipărite în inimile lor, dar' sigur că le vor servi în viitor de nou și puternic îndemn pentru îndeplinirea datorițelor lor față de biserică, școală și comună.

I. P. S. Sa a folosit și acest prilej spre a îmbărbăta la muncă pe fruntașii prezenți, dându-le părintești povești.

Banchetul.

La orele 2 după amiază s'a dat în „*sala festivă*” frumos împodobită a școlii un banchet, la care au luat parte 76 persoane. Reușita splendidă în toate privințele a acestui banchet ne-a pus în uimire pe toți cari cunoaștem cu câte greutate este împreunată aranjarea astorfel de banchete chiar și în orașele din provincă, dar' apoi la... sate. Nu e vorba, cunoaștem hărnicia *Gurenilor* și în ale... banchetului și aproape toți căi eram de față la acest banchet festiv mai fussem în casele lor ospitale și astfel le cunoaștem ambițiunea și puterea și în astă privință, — cu toate acestea nu ne așteptam la aranjarea unui așa de splendid banchet ca acesta.

O dispozițiune dintre cele mai vesele a dominat sub întregă durată a banchetului. De sine înțeles, neîncunjurabilele toaste s'au ținut, și încă multe, și mai scurte și mai lungi.

I. P. S. Sa a toastat mai întâiu, după tradițiunea noastră obiceiului, pentru M. Sa Împăratul și Regele nostru, care toast a fost ascultat de către toți în picioare.

Di preot I. Muntean ținând îndată un frumos toast pentru I. P. S. Sa, prin care arată tărfa vitalității înăscută în poporul nostru cu care ține morții la lege și limba sa străbună, precum și rolul însemnat ce l'au avut achiereii la conducerea poporului; și până-când glasul arhieresc de deșteptare va răsună în mijlocul poporului nostru, cuvintele poetului-rege:

Până-când Român vult fi

Nu mă tem că vult peri,

vor rămâne pururea adevărate.

Întrebat de d-nii preoți să toastează pentru dl inspector regesc școlar „*Tata-Ivan* pentru dl vicar și d-nii membri ai consistorului archidiecean.

Părintele *Manta* într'un avântat toast arată, că meritul principal al s'a ridicat noul edificiu școlar e al dlui prim-pretor cercual *Petru Drăgits*.

Dl *Petru Drăgits* răspunde antevorbitorului, aducând emoționant de o parte din aceste se cuvin poporului, care cu multă bunăvoință a primit sfaturile d sale, precum și omului aflat — ingenerul *Schussnig* — care a știut să potrivească și să facă planul măreț al acestui edificiu, — ridică pocul într'u prosperarea și mai departe a comunei *Gurariului*.

Dl Dr. *Elia Cristea*, mâncând dela adevărul, că „școala face pe om... om, și altou pe pom... pom”, arată datorițele conducătorilor școlii și însemnătatea ei pentru noi și sfârșite închinând pentru actualii conducători ai acestor școli: preoții *Muntean* și *Manta* și pentru actualul corp învățătoresc.

Dl inspector regesc de școli *Pințér Gábor*, arătând marea misiune ce o are biserica la omenie, dorește ca comuna bisericăască să se îngrijească, ca noul focular al culturii să aibă pururea învățători destoinici și deplin calificați; și de învățătorii acestora să fie împărșiți toți fiii comunei. Ridică pocul pentru pionerii culturii, pentru învățători.

Mai vorbesc încă domni Dr. *Roșca*, căpitanul *Sibiu*, P. *Oosma*, Dr. *Comșa* și D. *Lăpădat*.

Ovațiuni furtunoase acopereau fiecare toast, lăsând fiecare o impresie foarte bună, înălțătoare de inimă, și cu

această bună impresie s'a încheiat, în chip minunat, la orele 5, splendidul banchet.

Plecarea.

După scurt timp I. P. S. Sa dimpreună cu însoțitorii sei au plecat spre Sibiu însoțiti de furtunoasele ovațiuni ale poporului.

Rind pe rind și oaspeții din comunele vecine părăsesc comuna, ducând cu sine cele mai vesele impresii. Locuitorii comunei se retrag și ei la vetele lor, în jurul cărora încă multă vreme vor povesti despre bucuria și mângâierea sufletească ce o au simțit în această zi, căci s'au rari de tot momentele de bucurie rezervate poporului nostru, dar' cu atât mai resimțite și trăinite sunt ele când împrejurările le oferă.

Arghir.

Episcopatul Românilor din Turcia.

Bitolia, 20 Septembrie v.

Ca și cele din 1892, tot așa și încercările din 1896 infructuoase au rămas: mult dorita recunoaștere oficială nu s'a putut obține pentru Metropolitul român. Cui revine răspunderea acestui nou insucces, ce au suferit demersurile Românilor? Nu găsim cu cale a vorbi aici despre această chestiune, pentru că de aici un folos nu pot fi încredințările, ce aș aduce cutărei ori cutărei persoane. Vorba e, că din nou ne-am ales cu un insucces, indiferent de cauzele, care l-au provocat.

Acum — ne asigură presa din România — tratativele s'au reluat din nou. Dacă vor reuși în bine, dacă vom avea și noi un șef religios ca Grecii și Bulgarii, atunci o eră nouă începe pentru mișcarea noastră națională. Va înceta nesiguranța, starea precară, șovăielile de până acum. În loc de șubredle baze, pe cari până în prezent a fost așezată cauza noastră, o temelie puternică și neclătinată se va pune la edificarea națională și nu vor mai fi îndreptățite vrășmașii, ca la orice ocazie să ne ipe peste picior, să ne prezică peirea, dispariția noastră ca națiune. Între diferitele naționalități, cari compun imperiul otoman, nu vom mai fi o cantitate neglijabilă, ci o cinste și o demnitate și cu fruntea în sus vom ocupa și noi locul ce ni-se cuvine alături de ele. Când ar fi vre-odată vorba de schimbare a actualei situații politice din Turcia, atunci și noi ne vom pute spune cuvântul nostru și acest cuvânt va trebui să fie ascr'at și luat în seamă.

În altă ordine de idei școalele noastre, puse fiind sub control și ocrotirea bisericii naționale, vor căpăta viață trairică și stabilitate. Astăzi ele se consideră ca școale particulare, aparținând lui X. ori Y. Va înceta această stare de lucruri, atunci când în capitala imperiului Osmanliilor vom avea Metropolitul nostru, ear' în toate orașele și satele Turciei comunitățile noastre religioase. Școalele noastre vor fi școale ale poporului, ale comunităților, recunoscute ca atare de autoritățile turcești. Nu vom mai avea se luptăm cu dificultăți — des insurmontabile — pentru a obține autorizațiile necesare pentru înființarea și regulata funcționare a unei școli și nici profesorii ori învățătorii nostri nu vor mai fi obligați să-și fixeze domiciliul pe la autorități, până să isbutească a-și legaliza funcțiunea, fără de care nu au voie să funcționeze. De toate și pentru toate vor îngrijii conducătorii religioși, pentru că lor li-e recunoscut privilegiul de a căuta de școale și de a legaliza certificate.

De altă parte biserici românești se vor clădi în toate localitățile locuite de Români, ear' pentru mult-puțin, ce posedăm astăzi, va înceta starea anarhică în care se găsește. Vom avea și noi un cler numeros, bine organizat și ales cu înțelegere, un cler care să fie la înălțimea grele sale misiuni. Patriarhul și toți episcopii greci vor înceta a fi vrășmași așa de periculoși pentru neamul nostru. Influența lor — care astăzi e zdrobitoare — va fi contrabalansată și chiar paralizată de bisericile și de preoții noștri românești. Mai lesne vom pute abate atunci poporul din calea rătăcirii, în care din nenorocire mulți persistă a umbra încă; i-se vor deschide ochii, i-se va lumina mintea și va scutura de pe grumazii sei jugul, ce-l poartă de sute de ani.

Acesta este *grosso modo* binele ce va rezulta pentru noi, pentru mișcarea noastră, din obținerea recunoașterii oficiale a unui șef religios. Precum se vede, deplină dreptate am avut, când am spus mai sus, că o nouă eră, o eră de progres, de regenerare națională va începe și pentru mult încercata noastră cauză. De aceea cu strigare de bucurie sinceră a fost întâmpinată de toți cei-și simțesc românește vestea, că s'au reînnoit demersurile pentru a se acorda Metropolitului român *beratul* (recunoașterea oficială) și că sunt multe șanse ca ele să sfârșească cu binele.

Prima și imediată modificare în bine, ce se va face în urma proclamării și recunoașterii Metropolitului va fi, că preoții noștri se vor pune sub supremația unui șef religios român, ear' bisericele vor fi cu desăvîrșire scăpate de ori-ce rămășiță de influență străină. Se știe însă, că în Turcia Români au câteva biserici cu caracter românesc, la cari, bine înțeles, slujesc preoți români. S'ar pute pune în trebură: de cine depind din punctul de vedere al administrației religioase bisericile în chestiune, pe cine recunoște de cap al lor preoții români? Și tot în aceeași ordine de idei, când nevoea se simte, cine hirotonisește Românilor preoți? Eată întrebări, în cari s'ar încerca unu', care nu e pe deplin în curent cu situația lucrurilor de aici. De altfel e și așa de încurcat această chestiune, încât nu poți observa în ea un principiu, o regulă de care să ne ținem. Da, în bisericile românești din Turcia — mult-puține câte sunt ele — se constată o anomalie din cele mai mari în ceea-ce privește autoritatea superioară bisericească, de care depind ele. Fiecare a procedat, după-cum a crezut că e mai comod, pentru a-și pute asigura existența lor națională. Așa, în regulă generală multe din ele datoresc ființa lor antagonismului dintre Greci și Bulgari. Să dau un exemplu. În vechiul și istoricul oraș *Ohrida*, de câteva decenii Români au două biserici românești. Din cauză, că episcopii Greci voiau ca prin toate mijloacele să smulgă aceste biserici din mâinile Românilor, aceștia, ca să previe o astfel de eventualitate și ca să scape de repetatele persecuțiuni grecești, au pus bisericile lor sub gafia religioasă a esarchului bulgăresc. Bulgarii au consimțit, vrând să înfrângă la *Ohrida* forța grecoismului. Au isbutit. Propaganda grecească a ajuns pe sfârșite în acest oraș, așa că ea nu mai constituie un pericol serios pentru aspirațiile bulgărești. Atunci Bulgarii — egoiști și govințiști din cale afară — au încercat să pună ei mâna pe una din cele două biserici românești. Români, temându-se de acest lucru, au cerut sprijinul patriarhatului grecesc, ceea-ce s'a și obținut.

În alte orașe — la *Crugova* bunăoară — preoții recunosc pe Metropolitul Antim, deși nu e încă oficial recunoscut de șef religios al Românilor. Așa-

dar', unele biserici românești depind de patriarh, altele de esarchul Bulgarilor, altele recunosc pe Antim, ear' altele — în sfârșit — propriu zis nu depind de nici o autoritate bisericească.

Anarhică se poate califica o astfel de stare de lucruri. Sîntem de acord, decât e o stare anarhică necesară. Altfel astăzi n'am fi avut nici o biserică românească, așa că n'ar fi existat nici chestie bisericească.

Marcu Ionescu.

Revista esternă.

Din China.

Știrile despre prefăcătoria și duplicitatea curții chineze pe ce merge se adevăresc. Urmarea agitației secrete e, că poporul își manifestă de nou ura față de străini și atacurile reîncep.

Știrile mai noue ni-le vestesc următoarele depeș:

Londra, 8 Octombrie n.

Din *Shanghai* se depeșează, că împăratul Chinei nu voeste a se întoarce la *Peking*. Prin aceasta a încetat orice speranță de a se începe tratativele de pace. De altă parte în decursul iernii curtea imperială, stabilită în *Siangfu*, este inaccesibilă. Se vorbește, că prinții *Tuan* și *Candji* au fost restituiți în demnitățile lor.

Paris, 8 Octombrie n.

Din *Tien-Tsin* se anunță, că Boxerii nu sînt nimicîți. Ieri au atacat trupele aliate la *Matcon*. Rușii au părăsit *Peking*-ul și s'au retras la *Tien-Tsin*. Tot asemenea fac și Francezii.

Berlin, 8 Octombrie n.

„*Lokalanzeiger*” e informat, că conform unor știri sosite din *Hankau*, din toate părțile imperiului chinez se concentrează 200 mii de soldați și înaintază spre *Siangfu*. Chinezii au încă vreo 700 de tunuri și foarte multă muniție.

Din Anglia.

Încât se știe până acum rezultatul alegerilor, guvernul are mare majoritate. Sînt aleși 427 de deputați guvernamentali, 96 liberali și 69 naționali irlandezi. — Se vorbește, că în cabinet se vor face în curînd unele schimbări de persoane.

Deschiderea camerelor române.

Luni la orele 12, după oficierea chemării duhului sfînt la Metropoli, s'a deschis sesiunea extraordinară a corpului legiuitor românesc.

Domnul *P. P. Carp*, ministru-preșident, urcîndu-se la tribună a citit următorului mesaj regal, cu care se face deschiderea:

„Domnii senatori! Domnii deputați! V'am convocat în sesiune extraordinară spre a se supune desbaterilor domniilor-văstre proiecte de legi financiare și economice.

Însemnătatea și urgența acestor proiecte m'au făcut a vă cere concursul într'un timp, în care ocupațiunile agricole reclamă pe cei mai mulți dintre domniile-văstre.

Sînt însă convins, că veți aduce ca și în trecut acest sacrificiu, pe care îl reclamă interesele țării.

Dumnezeu să binecuvinteze lucrările domniilor-văstre.

Sesiunea extraordinară a corpului legiuitor este deschisă.

(ss) Carol.

(Urmează semnăturile ministrilor.) Mesajul a fost salutat cu aplauze îndelungate. Ședința s'a suspendat, și la orele 12 și jumătate, camera și-a început lucrările, procedînd mai întâi la alegerea președintelui seu. Votanți au fost 101, dintre cari 75 voturi a primit dl *G. Cantacuzino*, care fu proclamat de președinte.

Urcîndu-se la tribună, dl *G. Cantacuzino* mulțumește de încredere zicînd:

„Cînd moartea nemiloasă a răpit dintre noi pe marele *Lascar Catargiu*, am fost chemat să iau șefia partidului conservator. Mă simt adînc mulțumit, că mi-a fost dat mie ca să sfîșiesc actul cel mai însemnat, unirea partidului conservator. Am convingerea, că acest act va întări partidul spre binele și fericirea acestei țări.

Să ne închinăm toată munca și activitatea noastră la întărirea neamului românesc; înainte de a sfîrși, cer a afirma, că voi lucra fără pasiune, fără ură contra nimănui, păstrînd sus regimul reprezentativ.

Di *Petre Carp* dă citire proiectului de lege pentru modificarea unor articole din legea asupra impozitelor spirituoaselor și arîndarea pe termen de 12 ani a hîrtiei de țigarete.

Președintele ridică ședința, anunțînd cea viitoare pe ziua următoare.

CHESTIUNI ȘCOLARE.

Adunarea generală a Reuniunii învățătorilor gr.-cat. din arhidieceasă.

— Echou. —

— 6 Octombrie.

Cu bucurie mă alătur la cele comunicate în nr. 179 al acestui ziar de „Pres. unui departament” asupra adunării generale a Reuniunii inv. gr.-cat., și dimpreună cu dînsul esclam: „să prindem penele în mînă și să batem până ni-se va deschide” terenul ce cade în cadrul activității noastre, ca astfel noi prin noi să ne eluipăm poziție deamînă ofiului ce ocupăm. Aceasta s'o facem mai ales în interesul școalelor confesionale, felinarele națiunii.

Dacă cei de sus — din cauză, că nu-și fac incomoditatea de a se pogori jos în comunele din arhidieceasă — nu pot avea cunoștințe temeinice despre adevărata stare a învățătorilor și școalelor: noi cari atît de mult ne-am dat cu neacazurile și neajunsurile dîscălelor dela sate, noi cari ne cunoaștem pe noi și școala, să facem lumină în cauză, să desvîlim și dăm la iveală adevărata stare a lucrurilor. S'o facem aceasta până nu e prea tîrziu, ca în urma urmelor să nu fim noi vinovați, să nu cadă pe-catul asupra noastră, să o facem, pentru-ca cei chemați a sana rîul, să-l sanazeze încă înainte de înrădăcinare.

Nu voi a mă estinde asupra primirii și tractării noastre la adunarea generală din Blaj, căci lucr' l'a spus destul de clar și fidel „Pres. unui desp.”, ci după cît îmi permit puterile voi atinge încăvta câteva momente de o importanță netăgăduită pentru binele școalei și a învățătorilor.

Cu ocaziunea sîrbărilor iubire Blaj' a dat dovadă elatanță despre alipirea cătră sf. maică biserică, însă la fiica, care pregătește pe om pentru biserică, la școala respective reprezentanții

aceleia, Blajul dimpreună cu toate fețele preoțești nu s'a cugetat (onoare cătorva excepțiuni), cu toate-că cu acest prilej adunarea avea de rezolvat unele chestiuni de mare importanță, chestiuni a căror rezolvare reclama imperios sfatul și concursul preoților, ca d. e. regularea salariilor învățătorilor, asupra cărui lucru un învățător prin ziarul „*Tribuna*” încă de cu vreme a atras atențiunea factorilor competenți.

Întru adevăr, că în privința salariilor, învățătorii gr.-cat. din arhidieceasă — carea ar trebui să fie de model — au ajuns a fi compătimiti de învățătorii altor neamuri din patrie.

Astăzi de pildă învățătorii din vicariatul Mămurășului au salare asigurate de câte 3—400 fl. cu înconvnenalul; și cine le-a făcut-o aceasta? Mîna de fer și interesul, ce-l are pentru școala și soartea învățătorilor șeful acelu vicariat!!

Pe cînd învățătorimea din vicariatul acesta se bucură de salare și cînvovenale sistematice conform legii, noi cei din arhidieceasă trebuie să alergăm dela Ana la Caiafa până-cînd ne primim salarul, trebuie să fim martori la lacrimile, ce curg din ochii mamelor, cînd ved că pentru plata învățătorului li-se vine haina cu care în Dumineci și sîrbători mergeau la biserică să se închine.... Drept satisfacție pentru aceste lacrimi, poporul cu mic cu mare caută „nod în papură” spre a se pute scăpa de tiranul învățător. Și cît de mare este numărul acelor, cari numai din astfel de cauză și-au părăsit stațiunea!!

Întru toate astfel stă lucrul și cu cînvovenalele. După cinci ani de dăscălie, ori la care școală ar fi învățătorul, trebuie să i-se urce salarul cu 50 fl., și dacă drept recompensă a ostenelelor sale pretinde rezolvarea lor, încă de cu vreme capătă avusul, că sau abzie de cînvovenal, sau se duce de bunăvoie, ori dacă nu de — nevoe.

(Va urma).

Cronica zilei.

Sibiu, 10 Oct. n. 1900.

Memento. 14 Octombrie: Convocarea secțiilor literare ale „Asociațiunii” la ședința de constituire ce se va ține în birourile „Asociațiunii”, strada Morii nr. 8. — Concertul împreunat cu teatru și joc al „Reuniunii sodalilor români din Sibiu” în sala cea mare dela „Gesellschaftshaus”.

Codificarea căsătoriei moștenitorului de tron, Francisc Ferdinand d'Este, se va face în curînd, pentru-că ministrul-preșident *Sell* se prepară pentru prezentarea necesarului proiect de lege.

Liturgie comemorativă la sate. Ni-se scrie: Duminecă, în 7 Oct. n. am avut mulțumirea să asist la o înălțătoare sîrbare bisericească în Ghijasa-de-sus, comuna aparținătoare politicește cotelui Tîrnava mare, ear' bisericește districtului protopopesco gr.-cat. al Sibiului. S'a celebrat adecă și aici în acea Duminecă liturgia comemorativă din incidentul iubileului de 200 ani al sf. uniri. Dl capelan din Sibiu, *Nicolau Togan*, a ținut se se prezenteze în comuna sa natală, să conducă însuși acea sîrbare și să vorbească poporului la acea ocaziune solemnă. Poporul, bărbați și femei, a umplut spațioasa biserică până la cel din urmă loc și de sigur își va reaminti mult timp cu plăcere acea liturgie festivă, celebrată de dl capelan cu asistența tînrului și zelosului preot local, Valeriu

Era tîrziu, se despărțiră în curînd.

Andreiu, cu toată oboseala lui, nu putu să doarmă în acea noapte.

El căută a-și da seamă de starea ciudată în care era cufundat spiritul lui de cînta timp. El constată că un singur gînd îl preocupă, că un singur nume era pe buzele lui, că o ființă pe care nu o cunoștea ca căvea luni înainte devenise unicul scop al vieții sale și arunca ca un vîl pe afecțiunile lui vechi. El se întreba cum putuse ajunge aci și de ce nu se apăsese mai bine contra acestui amor, al cărui pericol îl ghicise din prima zi.

El își închipuise de a găsi refugiu lângă *Akulina*, pentru care credea, că are amor; dar' alături de ea se plictisise și se gîndise la *Clelia*. De altminteres nu se mai putea întoarce în casa lui *Antonovitch*, de cînd se dăduse ca logodnic al pretensei sale verișoare. Aceasta logodnă simulată adusese turburări în sufletul lui; precisînd sentimentele lui, el era amorsat de o femeie tot așa de neaccesibilă pentru el ca și o stea. Mișcarea de mînie nebună care-l cuprinsese cînd văzuse pe *Penutchkin* lînd de talie pe *Clelia*, îl luminase în mod definitiv asupra stării inimii sale: nu era iritația de a vedea insultându-se în fața lui o nobilă fată luată drept țărăncă, dar' un sentiment de gelozie, dureros și violent, care îl însuflețise.

(Va urma).

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Andreiu Ivanovitch.

— Roman de sensație —

de

Iudita Gautier.

(Urmare).

— De n'ar fi fost o asemenea gușă care să ceară iertarea lui, l-aș trimite pentru mult timp în Siberia, — zise seniorul începînd să vorbească ear' în rusește, — dar' ai asupra mea o putere pe care nici n'o bănuiești; de cînd te-am zărit în lume ești pentru mine steaua care strălucește la orizont. De aceea consimt să uit totul numai spre a-ți dovedi că sînt sclavul d-tale.

Un suris disprețuitor se ivi pe buzele tinerei fete.

— Auzi, Andreiu? Te iert, — continuă *Penutchkin* bătînd pe umeri pe tînrul om. — Tu ai vrut să mă ucizi, eu binevoesc să uit, numai îți cer să nu pui pe urma cătorva lupi, pe mine și pe tovarășii mei cari vor veni în curînd. Vrei asta?

— Da, — zise Andreiu care consultase pe *Clelia* cu privire; — mă vei regăsi în pădure.

El se duse să-și iee carabina și plecă îndată.

Caterina căzu la picioarele stăpînului și-i sărută genunchii.

— Ah! cît ești de bun, — zise ea; — cît ești de bun.

— Nu trebuie să-mi mulțumești mie, ci contesei *Clelia Gregorowna*, — zise *Penutchkin* îmbrîncind pe țărăncă.

Caterina se țiră până la *Clelia*, care o ridică în sus și o îmbrățișă.

— Șterge-ți ochii! — zise ea. — Tu sameni cu doica mea; și cînd o vedeam pe ea plîngînd, plîngeam și eu.

În curînd amicii lui *Penutchkin* sosiră; ei nu se coborîră din sănii, ci strigară dela poartă:

— Grăbește-te, *Alexandrovitch*; e cam tîrziu și ne va apuca noaptea.

— Nu te arăta lor, — zise tînrul stăpîn *Cleliei*; — ești prea frumoasă pentru o țărăncă.

— Te-ai înșelat cu toate astea, — zise ea.

— Am fost orbit, dar' inima mea nu se înșală.

Penutchkin își chemă cîinii, sărută mîna tinerei contese și apoi eși aruncîndu-i o privire plină de foc.

VII.

Andreiu se întoarse seara tîrziu; *Clelia* voise să fie așteptat cu masa.

— Masa e tristă, — zise ea, — cînd lipsește unul.

Caterina era neliniștită și suspina la fiecare moment; ea nu putea crede că stăpînul iertase în sinceritate pe Andreiu.

Stoian. Când dl capelan în cuvântarea sa rostită la înălțarea poporului, descria în colorii plastice și cu exemple din trecut neamului nostru starea tristă a Românilor ardeleni înainte de unire și binefacerile mari, ce au urmat din actul unirii pentru înreg neamul românesc, lacrimi am văzut strălucind în ochii publicului asistent. În mijlocul poporului numărăm am remarcă pe lângă familia dlui capelan pe toți frunzași comunei, în frunte cu veteranul notar cercual **Ioan Bela**, căruia poporul de aici are se-i mulțumească în cea mai mare parte bunăstare, ce am constatat-o. Am văzut aici un popor robust, evlavios și plin de viață, bărbai voinici ca stejarul și femei harnice și frumoase în portul lor specific, elegant și de bun gust. Comuna de peste 800 suflete e curat românească și unită dela înălțarea unirii; locuitorii ei sunt economi de o rară hărnicie. Numai în anii trecuți au cumpărat o frumoasă proprietate nemească cu peste 9000 fl., mărindu-și astfel averea de bunăstare. Au o biserică mare de zid, înzestrată și înfrumusețată, cum numai rar poți vedea la sate o biserică românească, multumită zelului preot, care nu numai în cele bisericesti este la culme, ci și în cele economice este o pildă viasă, urmată de popor cu drag. Au scoala coreșpunzătoare de zid, suprăvețuită cu învățător tinăr și casă și supraedificată parohiale, cari ar face cinste ori-cărui sat românesc.

Lucruri bune și frumoase am constatat aici și m'am bucurat, cum cred, că de progresul unei comune de ale noastre, trebuie să se bucure orice Român de bun simț, și apoi meritele progresului e bine să se știe cu revin.

Un călător.

Stiri militare. Locotenentul **Virgil Pîso**, originar din Sebeșul-săseș, împărțit până acum în reg. de inf. nr. 63, a fost transferat tot ca locotenent la institutul geografic din Viena.

† **Căpitaniul Eugeniu Roșca**, originar din Sibiu, împărțit la regimentul de infanterie nr. 37, a răposat în sanatoriul din Tuln.

Protopresbiter în Seliște. Teleg. Român publică concurs cu termen de 30 zile pentru ocuparea postului de protopresbiter al tractului Seliște. Emolumentele împreună cu acest post sunt: Venitele din parohia centrală; dotația protopresbiterială; și anume: 600 coroane din casele parohiale și 400 coroane din fondul gen. adm. Bani de cuartir: 400 coroane (200 coroane din fondul protopresb. și 200 coroane din fondul cultural al bisericii din Seliște).

Moștenirea lui Loubet. În zilele aceste a murit văduva senatorului **Bereh**, care a testat o mare parte din averea sa la președintele Loubet, fiindcă președintele la timpul său a fost avocatul familiei Beret.

Suma ce o moștenește președintele este de 150.000 franci.

Hoțul din Vatican. Am amintit că din o casă a vaticanului s'au furat efecte în valoare de peste 300 mii. Se scrie din Roma că hoțul a fost prins în persoana unui angajat al Vaticanului. Cinstitul său a fost furat în sala de casă a un lăcătuș cu care a lucrat două zile.

Industriași — deputați. Se scrie, că industriași din **Békés** au pornit mare mișcare, în scopul ca din cercul fiecărei camere comerciale și industriale să fie candidați și apoi ales ca deputat, un industriaș din sinul lor. Candidatul comunei **Oroszáza** este industriașul **Thék Endre** din Budapesta.

Strossmayer la Papa. Energiul episcop croat **Strossmayer** a fost primit Luni în audiență la Papa.

Tifus. În comuna **Sânt-Ana-novici** din com. Aradului, bătăuie năpăstie boala tifusului — provenită mai ales din apa rea de beut. Lăptărea boalei o ajută și datarea reă a populației, că nu reclamă ajutorul medical. Astfel z de zi fac drumul spre cimter 4-5 convoiuri, ce duc cadavrele deplânșilor copii.

Premiul lui Nobel. Se știe, că marile fabricant de dinamită **Nobel** a lăsat în urma lui o enormă sumă, din a cărei interese în fiecare 5 ani se se deede câte 100 mii mărci celui mai distins învățat. Din **Stokholm** se telegrafează, că primul premiu de 100 mii a fost conferit profesorului **Finsen**.

Telefon între Seliște și Peatra-albă. Zice-se că din motive strategice mai înainte, ministrul de război comun a ordonat, ca toate stațiunile gendarmerești de pe frontiera țării să fie legate prin linie telefonică cu cel mai apropiat oficiu postal. În scopul acesta de vre-o câteva zile se și lucră cu mare zor la legarea oficiului postal din Seliște cu stațiunea gendarmerească dela trecătoarea de pe muntele Peatra-albă. Ca la toate întreprinderile ce le face statul, așa și la aceasta se poate vedea modul de «crutare» al se. Linia aceasta va costa peste 10.000 fl., de oare-ce toți stilpii de pe întregă linie, care trece tot prin păduri, sunt duși dela gara Seliște. Adevărat «jaf» în banii țării.

Bilanțul deputatului. În ședința de azi a camerei deputatilor vor fi înaintate rapoartele înaltei curți de compturi despre încheierea bilanțului din anul trecut. Conform bugetului la început erau 15 milioane plus; acum însă abia de 1 $\frac{1}{2}$ milio, fiind restul consumat în deursul anului, afară de buget — în cadrul legilor votate sau de nou puse în vigoare.

Călugar — logodit. Călugarul **Hoffmann Károly**, profesor la gimnaziul din Kisujszállás — s'a îndrăgostit foarte serios de frumoasa **Béiczay Irén** din Oradea-mare. Cum cu dragoste nu poști glumi, călugărul a lăsat «popia la poștia» și în locul rasei călugărești a îmbrăcat haine de cavalier și acum Duminecă s'a logodit cu aleasa inimii sale.

Pe jos în jurul pământului. Italianul **Jesse Brandani** — odinioară inginer și ziarist în Firenza — a plecat acum sunt 10 ani se înconjură pe jos pământul. Era desperat atunci căci îi murise nevasta și copilul. În jalea lui s'a pus pe drum și vreme de 10 ani a tot mers, până-când ear' a sosit de unde a plecat, purcând pe jos o distanță de circa 140 mii de kilometri. Mai interesant este, că a plecat la drum fără bani și fără mijloace de traiu — s'a susținut cu cântecul de gitară. Acum se află în Paris și în curând va începe o serie de prelegeri despre călătoria făcută.

Demonstrațiile din Bruxelles. Într-oare triumfală a părechii moștenitoare belgiene în Bruxelles a fost bun prilej pentru ca socialiștii și anarhiștii să promită groaznice demonstrații. Majoritatea populației însă cu atâtă dragoste a primit și s'a alipit de părechii moștenitoare, încât socialiștii și anarhiștii au trebuit să abstea dela orice demonstrații.

Svonul plănuirii unui atentat contra părechii moștenitoare se desminte. Cu toate acestea poliția a deținut mai mulți anarhiști periculoși.

De cinci-ori a încercat. **Pós Károly** fost ingrijitor la temnița din Alba-regală s'a strângulat în institutul alinaților din Lipot-mező. Nenorocitul după ce din pricina boalei a fost scos din slujbă, și-a tras un glonț de revolver. N'a murit însă, fără și-a perdat lumina ochilor. După două săptămâni s'a aruncat în o fântână. — L-au scos însă teafăr. A treia zi din nou s'a aruncat în fântână, — dar din nou l-au scăpat. Odată s'a aruncat din un etaj, — dar ca prin minune a scăpat și atunci cu viață, de care o oricât preț doria să se despartă. Acum furișându-se dinaintea ingrijitorilor s'a strângulat în o chilie a institutului de alienați. Și acum, în sfârșit, moartea milă și-a făcut de el.

Ultimele cuvinte ale lui Bismarck. Temutul cancelar de odinioară — după spusele profesorului universitar **Onken**, în ciusal morții a spus următoarele ultime cuvinte:

— Dumnezeule bun — eu cred! Lasă-mi credința și părtaș mă fă de împărăția cerului.

Din un roman. Răposatul scriitor **Pouson du Terrail** a scris următorul pasaj în roman: «La o cotitură a promenadei apare Patrean, veteranul satului, căruia în lupta dela Borodino, l'a rupt ambe mâinile un glonț de tun. Bătrânul, cu mâinile date la spate, pășea încet cetindu-și în liniște ziarul. Șod bătrân! Doar a fost chiar frate cu hidra cu 100 de mâni.

Teatru. O bună și recomandabilă piesă s'a reprezentat aseară în teatru. O dramă din viața modernă, cu titlul «Gretel».

O damă din societatea mai înaltă. — O mamă totodată, — peoțetea contra moralei familiare. — La locul păcătoșeniei, în casa iubitelor ei, află într-o zi fotografia unei sale copile, Gretel. Imprejurarea de a se afla în păcat față în față cu chipul copilei, o umilește, o pătrunde întru atâtea, de cade în genunchii înaintea portretului, între lacrimi își cere iertare și fuge din locașul greșelilor ei. — Urmează mustrările conștiinței. — Voea lui D-zeu și a sorții vreau ca copila să se bolnăvească foarte grav. Insuși medicul abize de a o scăpa. Mama o îngrijește cu cea mai mare grijă și în durerea ei nemărginită ajunge la desperație. Ei criza bolnavei. O noapte dintre cele mai grozave pentru familie. Desperația, mustrarea conștiinței înduplecă, de ea își spune păcatul bărbatului său, la pătul bolnavei. — Vine acum rumperea între ei. Copila se face bine, tatăl se uie și o duce la buni-căsa, el vrea să se depărteze, se înteneze proces de divorț. — După-ce fetița nu se mai reîntoarce la mamă, nu o lasă bunica, mama ei se otrăvește.

E o piesă cu multă psihologie, cu multe momente sguđuitoare. — Actorii au fost foarte buni.

Câte o mică neatențiune în aranjarea binei, dară, dacă nu mai mult barem impresia cătorva momente. Așa spre pildă, cântarea de după culise. Cântarea era să fie executată de actorul de pe scenă, nefiind însă acesta musicist, l'a ajutat altul din afară. A fost

însă prea de tot vădit și acest din lăuntru, făcând mica și gestul cântării, era cam comic, când nu trebuia să fie. — Mai departe. În ultimul act. Fetia era deja înăsătoșată deplin, boala-i trecuse, eșia la plimbări și lucrul cu ghiață din actul al 3-lea era tot la undă a fost pe când era bolnavă, — pe măsura de noapte. Peste tot în odaia copilei atât era totul de neatinse, încât nu puteai să crezi, că ești cu săptămâni după boala ei. Din simplitatea patului, măsușii de noapte etc. din odaia unei copile, a cărei părinți sunt oameni cu poziție înaltă, cu servitorime și guvernanti, nu mai vorbesc.

mm.

Din public. *)

Mulțumită publică.

La apelul prezidiului despărțământului Făgăraș al Reuniunii învăț. gr. cat. din Arhidieceza de Alba-Iulia în Făgăraș publicat la 15 August a. c., ilustra Academie Română a binevoit a dona pe seama bibliotecii susnumitului despărțământ următoarele prețioase opuri:

1. Dicționarul limbii române, de A. T. Laurian și I. C. Massim, 2 vol. 2. Glosar de cuvinte, de A. T. Laurian și I. C. Massim. 3. Opurile lui Caiu C. Tacit, de G. Muntean. 4. Comentariile lui Caiu Iuliu Cesar, de D. Caian. 5. Filipicele, de A. G. Laurian. 6. Istoria română, de Anghel Demetrescu. 7. Igiena țărănului, de Dr. Manolescu. 8. Igiena țărănului, de Dr. Crăiniceanu. 9. Sărbările la Români, de Sim. Fl. Marian, 2 vol. 10. Vrajii, farmece și descântec, de Sim. Fl. Marian. 11. Cimenturile Românilor, de Artur Gorovei. 12. Vechile cronice moldovenești, de I. Bogdan. 13. Vasile Alexandri, de Dumitru C. Olănescu. 14. Episcopul Melchisedee, de I. Kalinderu. 15. Discursuri de recepțiune, de Const. Erbicean. 16. Metropolitul Andrei baron de Șaguna, de episcopul N. Popa. 17. Mihail Cogălnicean, de A. D. Xenopol. 18. Cuvânt de primire, de A. Naum. 19. Trans. propr. immuni, de Dr. Victor Babeș. 20. Desrobirea Țiganilor, de M. Cogălnicean, 2 exemplare.

În total s'au trimis cărți reprezentând o valoare de 124 lei.

Pentru acest prețios dar, în numele întregului corp didactic din acest despărțământ esprim înaltei Academii sinceră mulțumită și recunoștință.

Făgăraș, în 4 Oct. n. 1900.

Andrei Stroia,
bibliotecarul desp.

*) Pentru cele publicate în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

A XI-a expoziție de vite

aranjată de

„Reuniunea rom. de agricultură din com. Sibiuului”.

I. Programul

expoziției de vite, ce se va ține Duminecă la 4 Noemvrie n. 1900 în orașul Mercurea.

1. În scopul de a înalta economia de vite, Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiuului va aranja la 4 Noemvrie n. 1900 în orașul Mercurea, o expoziție de vite având a se împărți de astădată premii în suma de 200 coroane.

Expoziția se va ține pe marginea de astădată la vite cornușe cu excepțiunea caprelor.

2. Expoziția se va ține în ziua amintită, începând dela 10 ore înainte de amiază și până la 1 oră după amieză, când va urma premiarea.

Expoziția se va ține pe locul numit «Târgul de vite», ear' la cas de timp nefavorabil sub șopul dela ospătaria «La pomul verde».

3. La expoziție se primesc vitele locuitorilor din comunele Mercurea, Poiana, Rod, Dobârca, Apoldul-de-sus, Apoldul-de-jos, Ludoș, Gârbova, Reci și Căpeniș.

Pentru vitele aduse din afară de Mercurea se cer pasapoarte în regulă.

Cerând treburta, proprietarii au să dovedească, că au ținut înșiși vitele în timp de 3/4, de an cel puțin.

Oile trebuie expuse în grupe de cel mai puțin 3 capete, altcum nu se premiază. 4. Primirea vitelor în expoziție se face prin comitetul aranjator local, care va publica din parte-și dispozițiunile luate. — Comitetul poate refușa primirea, însă numai din cauze binecuvântate.

Vite jugănte și peste tot vite, cari nu pot servi la prăsierea mai departe, nu se primesc în expoziție respective nu se premiază. La fiecare vită respective grupă de oi comitetul aranjator altură o tăbliță sau bilet, cuprinzând numărul curent, etatea vitei și numele proprietarului.

Vitele se așază în grupele, la cari aparțin.

5. Despre vitele primite comitetul aranjator alcătuiește o listă generală, în care se petrec datele amintite la punct 4.

6. Exponenții sunt îndatorati a purta înșiși grupe de vitele lor și a le da hrana trebuincioasă.

7. Se vor distribui treizeci și șase premii în suma totală de 200 coroane și anunit:

Grupe I. Bovine de prăsilă (rassa indigenă și străină).

- a) tauri de 2 $\frac{1}{2}$ —4 ani: 2 premii de câte 10 cor., 2 premii de câte 6 cor., 2 premii de câte 5 cor.;
- b) vaci de 2 $\frac{1}{2}$ —8 ani: 2 premii de câte 10 cor., 2 premii de câte 6 cor., 1 premiu de 5 cor., 2 premii de câte 3 cor.;
- c) tăurenci și junice de 1—2 $\frac{1}{2}$ ani: 1 premiu de 6 cor., 1 premiu de 5 cor., 2 premii de câte 2 cor.;
- d) viței și vițele de 1 $\frac{1}{4}$ —1 an: 1 premiu de 6 cor., 2 premii de câte 5 cor., 4 premii de câte 3 cor.;

Grupe II. Oi de prăsilă.

- a) berbeci de 1—5 ani: 1 premiu de 10 cor., 1 premiu de 6 cor., 2 premii de câte 3 cor.;
- b) oi de 1—5 ani: 1 premiu de 10 cor., 1 premiu de 6 cor., 2 premii de câte 3 cor.;
- c) noatini și noatine din 1900: 1 premiu de 8 cor., 1 premiu de 6 cor., 2 premii de câte 3 cor.

II. Premiarea.

1. În scopul premiării, comitetul central al Reuniunii agricole a numit juriul consistător din domii: **Demetriu Comșa**, prof. seminarial, ca președinte al juriului; **Pantaleon Lucuța**, cap. c. și r. în pens.; **Dr. D. P. Barcianu**, prof. sem.; **Dr. P. Șpan**, prof. sem.; **Petru Ciura**, oficial cons.; **Emil Verzariu**, funct. de bancă, toți din Sibiu; **George Muntean**, măcelar; **Ioan Nicoră**, învățator; **George Stănescu**, măcelar; **Daniil Stroia** și **Nicolae Albu**, proprietari, toți din Mercurea; **Ioan Lazar**, proprietar; **Dumitru Orășianu**, inv. și **Ioan Beu**, econ., toți din Apoldul-inferior; **Basilu Necșă**, paroch, **Dumitru Ivan**, propr. și măcelar și **Dumitru Iridon**, propr. și comerc., ambii din Apoldul-sup.; **Demetriu Pamfiloiu**, paroch; **Ioan Străulea**, not. și **Ioan Sava**, director școlar, toți din Jina; **Ioan Cosma**, not.; **Moise Pop**, propr. și **Ilie Tânase**, inv., toți din Ludoș; **Nicolae Dobrotă**, paroch; **Ilie Georgescu**, director școl.; **Adam Micu**, notar; **Ioan Prodan**, propr., toți din Poiana; **Dumitru Munthiu**, notar și **Nicolae Filimon**, propr., ambii din Reci; **Dionisiu Iuga**, not.; **Ioan Dobrescu** și **Dan Ghenie**, proprietari, toți din Rodu; **Ioan Nedelă** și **Onea Popa**, proprietari, din Dobârca; **Romul Z. Pop**, paroch și **Ioan Căpenișan**, măcelar, ambii din Gârbova; **Ioan Munthiu**, paroch și **Ioan Munthiu**, fost primar, ambii din Căpeniș. Membrii absenți sau împedeți dela vot se înlocuiesc prin suflânți.

2. Nu este iertat a funcționa nimenea ca juror, când este vorba de vitele proprii, sau de ale rudeniilor mai deaproape.

3. Juriul ia în primire lista generală a vitelor expuse, aminte fiecare vită și cu deosebită luare aminte fiecare vită și apoi se consultă asupra premiării, îngrijindu-se ca publicul și exponenții să nu înfricească cătuși mai puțin asupra hotărârilor de luat.

4. În ședința, ce urmează examinării vitelor, membrii juriului se consultă din nou și se pronunță, dovedind îndreptățirea propunerilor și apoi hotărând cu majoritate absolută de voturi.

Președintele votează întotdeauna. La cas de voturi egale decide soarta.

Asupra fiecărei premiări se votează deschilinit.

5. Exponenții de premiat se petrec în o listă separată care, odată stabilită, se subscie de președinte și secretar, precum și de alți doi membri ai juriului.

6. Împărțirea premiei urmează a se face în mod sărbătorec, ținându-se mai întâi o vorbire în prezența juriului, comitetului aranjator, a exponenților și a publicului intrunit.

Exponenții premiați adevăresc primirea banilor prin subscrierea numelor în rubrica: «Adevăresc primirea în regulă a premiului».

7. Secretarul juriului se însărcinează a compune un raport subscris asupra expoziției și premiilor. Raportul subscris de președintele și secretarul juriului se păstrează în arhiva Reuniunii.

III. Dispozițiunile de premiare.

A. În general.

1. Scopul expoziției este mai ales a urni și încuraja adevărate propășire în economia vitelor. Drept aceea, în privire se lua nu atât intențiunea vedită de a străluci cu vite de paradă, ci mai cu seamă buna chibzuire în alegerea vitelor de prăsilă, hărnicia și inteligența dovedită în realizarea scopului urmărit.

2. Prin urmare vitele altcum defectuoase încâtva, se pot premia în rind cu vitele oarecum desvârșite. Intervenind împrejurările de mai sus, chiar și întâietate se va da vitelor de a doua mână. Dar' nici măcar în total lipsă de alte măi bune, nu este iertat a premia vite hotărât rele sau având scăderi însemnate.

3. Dacă cutare grupă nu cuprinde îndestule vite vrednice de premiat, premiile, ce ar prisosi, se pot destina pentru o altă grupă. Premiile, care, din una sau altă cauză, nu s'ar fi împărțit, se adaugă la fondul Reuniunii.

4. Aceia cari au prăsit înșiși vite, vor avé întâietate față cu aceia, care au expus vite prăsite de altcineva.

Nimenea nu poate fi premiat, care n'a ținut vita în grija proprie 3/4 an cel puțin.

5. Același esponen nu poate dobândi decât un singur premiu în aceeași grupă. Față cu cel premiat în cutare grupă, concurenții din altă grupă au întâietate, presupunând că vitele lor sunt deopotrivă.

B. În special.

I. Bovine (viței, vaci, tauri).

1. La vrednice de premiat se consideră mai ales bovinele, cari intrunesc în mare măsură însușirile vitelor mari, puternice, frumoase la trup, blânde, lăptoase, bune de prăsilă și de îngrășat.

Față cu vitele corcite se va da întâietate vitelor de rasă curată.

2. Între scăderi, cari nu îngăduie premiarea se numără: trup bolnăvicios, murdar, cu totul slabit sau cu boale înăscute, cum și scăderi care supără vederea (d. e. un corn rupt, un mers prost, rane urite etc.)

3. Ca semne de lapte multe se consideră trup prolongat, piept larg și foale serpuite de vine groase; uger plin și mare, nu prea cărnos, nici prea gras, înzestrat cu per scurt și moale având patru țite moi, groase, lungi, deopotrivă de mari; piele molatică, per subțirel și privire blândă.

4. Ca bune de îngrășat sunt a se considera mai ales vitele trunchioase, lungi, spațioase ca capul mic, oase subțiri, piept larg și cărnos, solduri îndepărtate, coapsă lătareată, piele scăcioasă, per moale.

5. Ca bune de muncă se consideră mai cu seamă vitele osoase, cu picioare cam lungi, piept lung și rotunzit, șolduri puternice, copite sănătoase, mers vioiu și regulat.

II. Oi.

1. Ântăietate se cuvine mai ales oilor mari, cărnose, lăptoase și bogate în lână frumoasă și subțire, moale și lungă; dersemenea se cuvine întâietate oilor de soiu vestit și însoțite de miei cu blană aleasă.

2. Rassa țigăie și goșose se preferă rasei bărsane (țurcane).

Din ședința comitetului central al «Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiuului», ținută la Sibiu, în 5 Octombrie n. 1900.

Dem. Comșa,
președinte.

V. Tordășianu,
secretar.

Invitare de abonament la „TRIBUNA”.

Cu 1 Octombrie 1900 v. încep
nouve abonamente lunare, ouar-
tale, semestrale și anuale.

Domnii abonenți sunt rugați
a grăbi ou reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expedi-
ție a folii.

Abonamentele se fao prin
mandate postale și anunit pentru
un timp, oare începe ou prima și
se termină ou ultima lunel, după
stilul vechiu.

Abonamentul anual costă	28 cor. — bani.
Abonamentul semestral	14 cor. — bani.
Abonamentul trilunar	7 cor. — bani.
Abonamentul lunar costă	2 cor. 40 bani.

Este în interesul dlor abo-
nenți, oa adresele să fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.
Domnii abonenți vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela faștile, în
oare li-s'a trimis „Tribuna” până
acum.

Administrațiunea.

Sosiți în Sibiu.

La 10 Octombrie n. 1900.

Hotel «**Împăratul Romanilor**»: Lanffy, privatier din Viena; Anheuer, director din Ujpeș; Sperling cu familie, căpitan, Kostiha, Mehner, Pauker, Selinger, Weiss, din Viena, Kartmann, Grünfeld, din Mediaș, Lettmann din Brașov, Klopfer, Baldy, Schwarz, Rotmann, Girbal, din Budapesta, comercianți.

Hotel «**Neuherber**»: Emilia Bordon din București; Maksay, privatier din Oena-Sibiuului; Kaess, comerciant din Budapesta; Boehm, locotenent din Cluj; Etelka Zseffer, actriță din Bud.

Hotel «**Meltzer**»: Doctor, Muncusan, din Ibaș-falău, Rusan din Alba-Iulia, Nascu din Bărlad, Grama din Făgăraș, preoți; Maria Popovici, soție de major din Petruvaradin; Stransky, antreprenor din Rîmnic.

Hotel «**Habermann**»: Biró, oficial din Biertan.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Direcțiunea: Leo Bauer.

Joi, 11 Octombrie n. 1900.

DAS GROBE HEMD.

Piesă poporală în 4 acte, de L. Kariweis.

Începutul la 7 ore seara.

Pentru redacție și editură responsabil: **Andrei Baltes**.
Proprietar: Pentru «Tipografia», societate pe acțiuni: **Tipografia**, societate pe acțiuni.

Asemenea au sosit

VII. loterie de clasă r. u. priv.

noi numeri de noroc dela
impărțiți în 100.000 losuri cu 50.000 câștiguri curate,
dintre care cel mai mare este de

„un milion coroane“.

— Tot al doilea los trebuie să câștige —

și costă:
un original los întreg . . . fl. 6.— un sfert de original los . . . fl. 1.50
» » de jumătate . . . 3.— o optime » » » » —.75

Prima tragere deja la 15 Noembrie 1900.

La o numeroasă împărțire invită cu toată onoarea

Iacob L. Adler & frate,

[841] 4—5

Sibiu, Piața-mare nr. 1.

MARGARETA MOLDOVAN.

**Din
tainele
vieții.**

29 de romane și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela

Librăria
W. Krafft.

Bine apreciată
de întreaga
presa noastră.

A apărut!

Din editura „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 culese tip., broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culeșor-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Vicin. Un exemplar 16 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgitea. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din gura Născodului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojona Născod, tradusă din limba boacă de prof. Dr. Urban Iaznik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, fragmentări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Chidărușca cu trei piciorușe. Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genovray. Un exemplar 16 bani.
19. Căpșoacă. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un peșteră îndrăgitea. Novela de Björnsterne Björnson. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Tea. Din novelele californice ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoaica. Din fanteziile lui Nicolae Gogo. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vechitii. Din fanteziile lui Nicolae Gogo. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgarăciul. Comedie de Molière. Un exemplar 60 bani.
30. Lumoa proștorii. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Născu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-împărată și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazăr. Un exemplar 30 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan zoni. Un exemplar 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 30 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Răsăritul pământului. Poveste de Nicolae Trifoniu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandre Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turgheniev. Tradusă din limba rusă de Enea Hedoș. Un exemplar 80 bani.
47. O cută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poesii populare „Căntec bătrânești“. Din culeștile lui I. Pop Reteganul. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

„Foaia Poporului“, este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Viorele,

vals pentru piano de Tib. Brediceanu, cântat cu ocazia balului soc. acad. »România-Jună« din Viena a. c.

De căpătat la librăriile

Ciureu—Brașov, Krafft—Sibiu,
[388] 3—15 Teran—Oravița.

Prețul unui exemplar 2 cor. 40 bani.

15 obiecte numai fl. 3.05.

Nici-odată în viață nu vi se mai dădă ocazie de a avea pentru numai fl. 3.05 următoarea esecelentă colecțiune de obiecte:

1. ciornic anker-rem. de nickel, iubilat, cu mers punctual, garanță pe 3 ani.
- 1 lanț-panter veritabil de goldin sau de nickel.
- 2 inele de goldin imitație în cel mai modern fason, cu similitudine.
- 2 butoni de manchetă, aur dublă, guilochete, cu mecanism.
- 3 butoni de piept (chemisettes). [286] 9—15
- 1 buton patent pentru gulere.
- 1 ac de cravată foarte fin.
- 1 „Futteral“ pentru ciornic anker-rem.
- 1 oglindă de buzunar cu etui.
- 2 cercei de argint veritabil, fasonul cel mai nou.

Toate aceste 15 obiecte foarte frumoase, împreună cu ciornicul anker-remontor costă numai fl. 3.05.

Aceleași 15 obiecte, dar în loc de ciornicul patent-reform-anker cu un ciornic iubilat patent-goldin, care suplinește perfect un ciornic de aur, cu garanță de 3 ani, costă numai fl. 6.10.

Ce nu convine se schimbă bucurios, ori se retrimite banii, prin ce ori-ce risc este exclus.

Anunțuri asemănătoare sunt avertisări. — Se capătă a casa, ori cu rambursă dela

E. Holzer,

depoziț en gros de ciornice și aurării,
Furnisor al reuniunii amployaților de stat dela

Cracovia, Stradom 18 (Austria).

Conspete ilustrate gratis și franco.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu“, cuprinzând

unele date dela întemeierea ei până la 31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, cu porto postal 1 cor. 40 bani.

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și lancu, se cetească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Teara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni.

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de căldorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a. Fiecare carte costă 2 cor. (și 10 bani porto), în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elogiase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română:

„Liga română“, scrie între altele:
„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a reșpus deci prin această publicațiune unei trebuințe ce intrădevăr se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.“

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vânzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE
GEORGE EBERS.

Prețul 2 cor. sau 2 lei 50 bani.

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft

Farmacia lui F. I. R. Hotter la »Sfântul Iosif« în Viena, calea Schönbrunn nr. 182

Absorbinol-Hotter

1/2 flacon fl. 6 —, 1/2 flacon fl. 3.50.

Depărtează toate ecescențele și așezările unuroase, fără a cauza stricăciune perului. Întrește vinele slăbite și atacate de boală, depărtează toate modăcile de pe mușchi și răcoare toate aprinderile; indeosebi e foarte sigur leac contra poachelor, umflăturilor de glesne, modăcilor dela copite, genunchilor groși, modăcilor de pe vine, oaselor îngroșate, umflăturilor, unde de acestea se ivesc. Vindecă tremurarea genunchilor și toate contușiunile.

Praf de nutremēt-Hotter
pentru cai și vite cornute

1 pachet 80 cr.

Escelet adăos la nutret pentru a conserva animalului puterea și sănătatea; folositor la toate boalele de rinichi, de heșică și de nervi.

Unsoare-Hotter

contra osului mort

1/2 borcan fl. 2.—, 1/2 borcan fl. 1.20.

Depărtează osul mort și ecescențe de os chiar și în casuri învechite, după întrebuițare de 4—6 săptămâni.

Preparate veterinare

cele mai escelente ale timpului modern, conform: numărăsoare ateste, neîntrecute în efect de nici unei mijloace de acest soi.

Se se coră numai **preparate de ale lui Hotter** și se nu se primească altele.

Depoziț în farmacii și droguerii.

Spoditorie principală:

la

Farmacia la »Sfântul Iosif«,

Viena XII/2,

calea Schönbrunn nr. 182.

Depoziț principal la:

Dr. Emil Budai, farmacie orănească în Budapesta, piața primăriei, la Dr. Leo Egger & I. Egger,

farmacia »Palatin« în Budapesta VI

bulevard Văcz 17, și la Ios. Török,

far. în Budapesta, VI., str. Király 12.

Correspondențe și românește.

Training-fluidul-Hotter

1 flacon fl. 1.20.

Conservă vinele și mușchii puternici și vioi până la vîrstă înaintată, după frecări cu acest fluid animalul devine capabil de cele mai mari strapaș și training. E cu surprinzător efect întrebuițat și la toate urmărilor de prea mari sforțări, la ologire, reumă și înțepenire.

Praf-Hotter pentru rimători

Nr. I. și II.

1 chilo . . . fl. 1.20.

Cel mai bun mijloc dietetic pentru aștarea poței de mîncare și prin aceasta a promova creșterea rimătorilor; escelent leac contra orbalțului.

[157] 43—104

Nr. II. a se folosi peste tot locul.

Leac de colică-Hotter

1 flacon fl. 1.50

contra tuturor soiurilor de colică și înțuier de ud la cai, cum și

contra umflărilor la vitele cornute.

Cuprinsul oel mai bogat și mai valoros.

Eminenta revistă pentru politica, literatură, știință și artă:

Noua Revistă Română

ce apare la București (România)

sub direcția distinsului literat prof. univ. C. Rădulescu-Motru

se abonează și se vinde

cu numărul singuraticii la 1 cor. la administrația ziarului „Tribuna“.

— Apare de două-ori pe lună. —

Prețul abonamentului pe un an 24 lei, pe trei luni 6 lei.

Redacția și administrația la București, Pasagiu-român 20.

Cu oala orărea celor mai distinși literați.

Lectura cea mai aleasă

Un număr 1 cor. 100.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„...toate 'a tot

Frumoase cât eu nici nu pot

Mai frumoase se'mi socot —

Cu mintea mea,

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Vederi pitroesti.

Porturi românești din diferite părți.

Din editura „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri	cor. —.30
Art. de lege XXI. și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară	» —.50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune	» —.80
Aluașiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul »Societății de cumpătare«	» 1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor	» —.24
» Trifoilul	» —.20
Costan T., Aur, novelă	» —.30
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabharata	» —.30
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur	» 1.60
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți	» 1.40
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri	» —.20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu	» —.40
» Reprivity din Paradoxe sociologice	» —.40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII din 1886)	» —.10
Rusuș-Sirianu I., Moara din vale, 8 novele	» 1.40
Simion T., Păcate Domnești, novelă orig.	» —.60
Simu R., Monografia comunei Orlat	» —.50

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.